

profesionālās sagatavošanas kursa un vienlaikus garantējot iespēju piedalīties nākamajā kursā, izvirza mērķi nodrošināt pienācīgu profesionālo sagatavotību, bet atņēma sieviešu dzimuma darba ņēmējai iespēju agrāk piekļūt jaunam darba statusam kopā ar vīriešu dzimuma kolēģiem, kuri arī izturēja konkursu un tika ieskaitīti kursā, saņemot attiecīgo atalgojumu?

- 3) Vai Direktīvas 2006/54/EK 14. panta 2. punkts, saskaņā ar kuru dažāda attieksme nerada diskrimināciju, ja šāda īpašība veido patiesu profesionālo prasību, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ļauj dalībvalstij attālināt tādas darba ņēmējas piekļuvi darbam, kura nav varējusi iziet pilnu profesionālās sagatavošanas kursu dzemdību atvaļinājuma dēļ?
- 4) c) apakšpunkta gadījumā, pat abstrakti pieļaujot [Direktīvas 2006/54/EK] 14. panta 2. punkta piemērojamību tur norādītajam gadījumam, vai tomēr minētā norma kopā ar vispārīgo samērīguma principu ir jāinterpretē tādējādi, ka tā ir pretrunā valsts tiesiskajam regulējumam, kas paredz dzemdību atvaļinājumā esošas darba ņēmējas atskaitīšanu no kursa, nevis nodrošina paralelu kompensācijas kursu izveidi, kas ļautu novērst profesionālās sagatavotības trūkumu, tādējādi apvienojot mātes — darba ņēmējas tiesības un sabiedrības intereses, lai arī ar no tādas izvēles izrietošajām organizatoriskajām un finansiālajām izmaksām?
- 5) Vai Direktīva 2006/54/EK, ja to interpretē tādējādi, ka tā ir pretrunā minētajam valsts tiesiskajam regulējumam, pauž minētajā aspektā *self-executing* normas, ko var tieši piemērot valsts tiesa?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīva 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbības un profesijas jautājumos (pārstrādātā versija); OV L 204, 23. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2012. gada 9. oktobra spriedumu lietā T-366/11 Bial-Portela & Ca, SA/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2012. gada 19. decembrī iesniedza Isdín, SA

(Lieta C-597/12 P)

(2013/C 86/12)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Isdín, SA (pārstāvji — H. L. Mosback, advokāts, G. Marín Raigal, P. López Ronda, G. Macías Bonilla, *abogados*)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), Bial-Portela & Ca, SA

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atstāt spēkā ITSB Apelāciju pirmās padomes 2001. gada 6. aprīļa lēmumu, noraidot iebildumus pilnībā;
- piespriest Bial-Portela & Ca, SA atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot sagrozījusi pierādījumus, jo tā pārsūdzētā sprieduma 34. punktā nosprieda, ka "ITSB Apelāciju padome ir nepareizi secinājusi, ka apzīmējumi nav fonētiski līdzīgi". Tomēr Apelāciju padome, pretēji tam, ko norāda Vispārējā tiesa, neesot kļūdījies, konstatējot, ka starp apzīmējumiem nav fonētiskas līdzības, bet tā vietā tā pareizi izvērtēja apzīmējumu fonētisko līdzību un secināja, ka, neskatoties uz apzīmējumu fonētisko līdzību, kopējais apzīmējumu skanējums ir atšķirīgs. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka iepriekš minētais Apelāciju padomes secinājums, kuru Vispārējā tiesa esot sagrozījusi, ir jāatstāj negrozīts.

Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot sagrozījusi faktus, jo tā pārsūdzētā sprieduma 40. punktā nosprieda, ka "preces, kas ietilpst 3. klasē, un liela daļa preču, kas ietilpst 5. klasē [...], parasti tiek pārdotas no lielveikalu vitrīnām un tādējādi patērētāji tās izvēlas pēc to vizuālā iepakojuma izvērtēšanas". Šī fakta atklājums netika pamatots ar pierādījumiem un tādējādi esot sagrozīti fakti, ar kuriem bija jāpamato lēmums. Papildus tam šo faktu neizvirzīja neviens no lietas dalībniekiem un tādējādi to varēja ņemt vērā vienīgi tad, ja tas būtu plaši zināms (un, ņemot vērā argumentus par šī fakta ticamības trūkumu, tas ir jāuzskata par tādu, kas pats par sevi izraisa faktu sagrozīšanu). Tādējādi šis fakts nevar būt pamats sajaukšanas iespējas konstatēšanai.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja arī apgalvo, ka esot pārkāpts Regulas Nr. 207/2009 (¹) 76. panta 1. punktā (iepriekš — Regulas Nr. 40/94 (²) 74. pants 1. punkts) noteiktais *audi alternam partem* princips un ka Vispārējā tiesa esot kļūdījies Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un attiecīgās judikatūras piemērošanā, tādējādi pārkāpjot Savienības tiesības. Vispārējā tiesa neesot veikusi konkrēto preču zīmju visaptverošu vērtējumu, ņemot vērā visus atbilstošos šīs lietas apstākļus.

(¹) Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

(²) Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 11, 1. lpp.).